

Amin Chand
v.
Firm Madho
Ram-
Banwari
Lal

ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਘੂ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (1), ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ
ਰੰਗੀ ਲਾਲ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ
ਵਜੋਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ।

Khosla, J.

ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਵੇਰੇ 1 ਵਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ
ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ
ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਡੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ
ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ
ਕੋਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ
ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ
ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ
ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ
ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਪਰ > ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ
ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

, ਜੇ.

1954

Sept. 20th

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, - ਦੇਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1954 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 139

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ ਐਕਟ XLV)—ਧਾਰਾ 409— ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ—ਕੀ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਟਰੱਸਟੀ—ਕੀ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਹੈ—ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ;, *ame* ਐਕਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ- ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਾਹ. 606

ਹੇਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਵੇਂ- ■ ਯਰ, ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਹਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਐਕਟ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਵਾਰ ਇੱਕੋ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 403 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸੁਮਰਾਟ (1), ਜੁਗਡਾਉਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ-ਮਹਾਰਾਣੀ (2), ਰੇਗ ਬਨਾਮ ਗਿਰਧਰ ਧਰਮਦਾਸ (3), ਯੂ ਕਾ ਦੇਏ ਬਨਾਮ ਸੁਮਰਾਟ (4), ਨਤੇਸਾ ਮੁਦਲੀਆਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਲੂ ਨਾਇਡੂ (5), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 30, ਸੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ। ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ. 12 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਅਤੇ ਕੇਐਸ ਥਾਪਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਖੇਸਲਾ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਪੀ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਪਹਿਲੇ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ। ਦੋਵੇਂ

ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

UI AIR 1926 Lah. 478

- (2) ILR, 23 ਕੈਲ. 372
- (3) 6 ਬੋਮ. HC (Cr.) 33
- (4) ਏਆਈਆਰ 1930 ਰੰਗ, 158
- (5) 1932 ਪਾਗਲ. ਸਪਤਾਹਿਕ ਨੋਟ 1353

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ' - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਲਦੀਪ 'ਬੀ' 16 ਸਿੰਘ ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪੀ ਕੈਮੀਕਲ ਐਂਡ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਲਿਮਟ ਐਂਡ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੂਲ ਤੇਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ। ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1241 ਅਤੇ 1244 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ 1 ਵਿੱਚ 10 ਬਿਸਵਾ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 1/485 ਅਤੇ 1/486 ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ - ਲਗਭਗ 13 ਬਿਸਵੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਖਸਰਾ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ 1 ਵਿੱਚ 10 ਬਿਸਵੇ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟ ਐਂਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਪੁਰਾਣੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗੌਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਹਨ, ਇਕ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰਜ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਵਿੱਚ ਦੋ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 10 ਵਿਸਵਾਸ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ

ਮੇਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇ-ਜ਼ਮੀਨੇ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। 4,000 ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 10 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦਾ 2,000 ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ-

ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 2,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਹੈ

ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ^{ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।} ਇਸ ਦਾ ਚਾਲਾਨ ^{ਜਲਾਈ}, 1950 ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਝ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਠੱਗੀ ਮਾਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। 4,000 ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗਿਰਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਪ ਪੀਲੈਟ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਤਹਿਤ ਕੇਸ •

ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ (a) ਜ਼ਮੀਨ ਬੇ-ਜ਼ਮੀਨਾ ਸੀ ਅਤੇ (ਅ) ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਰੁ. ਉਸ ਨੂੰ 4,000. ਇਸ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ •

ਦੀ ਧਾਰਾ 420, ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 409 ਅਤੇ 477-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ

ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ (ਏ) ਧਾਰਾ 405, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਾਬਤਾ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਐਕਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 403, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਸੰਹਿਤਾ, ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾੜੀ ਹੈ,

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਅਲ-ਖੇਸਲਾ ਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਘਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ । ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ - ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। IM ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜੇ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। *ਚੰਨ ਦਾਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ* (1), ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। *ਜੁਗਡਾਊਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਰਾਈ -ਮਹਾਰਾਣੀ* (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 406 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਟੀਨਿਊ, ਜੇ . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਜੁਗਡਾਊਨ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 408, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 405 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਧਾਰਾ 403 ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੱਲ-ਅਸਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ * * * * ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

- (1) 'AIR 1926 ਲਾਹ. 478 "
- (2) ILR 23 ਕੈਲ. 372

trust cannot be committed in respect of im- Kuldip Singh

v.
The State

Khosla, J.

ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ।" ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, *ਰੈਗੂ. v. ਗਿਰਧਰ ਧਰਮਦਾਸ* (1)। ਯੂ ਕਾ ਡੇ ਬਨਾਮ *ਸਮਰਾਟ* (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਟੀਕ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਗ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਇੱਕ ਰੱਜ ਅਫਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਗ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਟੇਸਾ *ਮੁਦਾਲਿਆਰ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਲੂ ਨਾਇਡੂ* (3), ਪਾਕੇਨਹੈਮ ਵਾਲਸ਼, ਜੇ., ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਾਏ ਦਿਓ ਕਿ ਕੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 405 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਪਵਾਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਕਰੀ-ਪੱਖੀ ਸੀਡਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ

ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- (1) 6 ਬੋਮ. HC (Cr) 33
- (2) ਏਆਈਆਰ 1930 ਰੰਗ 158
- (3) 1932 ਮਦਰਾਸ WN 1353

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ "• ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਰਾਜ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਖੇਸਲਾ ਦੇ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਮੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਮੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ (ਮੇਤੀ ਪਰਸ਼ਾਦ) ਤੋਂ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 4,000 ਇਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। . ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 403 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਾਬਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ

ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਲਦੀਪ ਆਇਲਟੈਂਡਸਟ੍ਰੀਜ਼ ਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 409 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ,

v - 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ , ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ- ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਕੇਂਦ ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਸ਼, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 420, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 403, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤ ਵਿਨਿਯਮਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਆਦਰ.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ

ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਸਹਿਗਲ-ਜਵਾਬਦਾਰ 1953 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ
ਮੂਲ ਨੰਬਰ-14

195

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪ੍ਰਮਾਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXII)— Sept.,
ਸੈਕਸ਼ਨ 3— ਪਾਰਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਨਿਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮੰਗ

ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, 'ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹਮਣੇ: ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ■ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ-ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ-ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ, ਧਮਕੀਆਂ ਸਮੇਤ—ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ—ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਡਿਊਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.